

חידושי אגדה על הדף

הרב יחזקאל הרטמן

פסחים דף לב

גמי שבת קנב

אדם מתאבלת עליו כל שבועה שנא' (א) ונפשו עליו תאבל וכתוב (ב) ויעש לאביו אבל שבועת ימים אמר רב יהודה ג'מת שאין לו מנחמין הולכין י' בני אדם ויושבין במקומו ההוא דשכיב בשבכותיה דרב יהודה לא היו לו מנחמין

כל יומא הוה דבר רב יהודה בי עשרה
ויתבי בדוכתיה לאחר שבועה ימים איתחזי
ליה בחילמיה דרב יהודה ואמר ליה (ג) תנוח
דעתך שהנחת את דעתי א"ר אבהו * כל

מהר"ל ח"א שבת קנב

מת שאין לו מנחמין וכו'.

דבר זה כמו שאמר,

מפני שנפשו עליו תאבל,

כשמנחמין את האבל הוא

נחומים גם כן למת.

ולפיכך אמר לו תנוח

דעתך שהנחת את דעתי

במה שהיו באים לשם,

ודוקא עשרה אנשים כי

זה הוא מספר שייך

לנבדלים מספר עשרה

ולפיכך דוקא עשרה.

גמי יומא סו

ערסלא (ד) וישראל היה וכבש עשו לו

מפני הבבליים שהיו מתלשים בשערו

ואומרים לו טול וצא טול וצא: גמ' ואילן

מאמו מישראל בניו * בני בתו מישראל: וכבש עשו לו כו': * אמר רבה בר בר
חנה לא בבליים היו אלא אלכסנדריים היו ומתוך ששונאים את הבבליים היו
קורין אותן על שמן תניא * רבי יהודה אומר לא בבליים היו אלא אלכסנדריים
היו אמר לו רבי יוסי * תנוח דעתך שהנחת את דעתי: טול וצא: תנא

ישמח משה פרשת מטות

והנה זה תולה אם אמרינן דכל עניני עולם

הוה הם פירות, אם כן י"ל דהשכר היה

דנעשה כהן תיכף, אבל אם נימא דאף פרי

מצוה אינו בעולם הוה רק הני דתנינן, אם כן

אתי שפיר דלא נתכהן עד ששם שלום, והבאת

שלום הוא ממה שאוכלין פירותיהן בעולם הוה

(פאה פ"א מ"א), רק כשהשיב חימה, עביד ליה

השיר' נייח לנפשיה לכשרו, כמו תנוח דעתך

כשם שהנחת את דעתי (שבת קנ"ב ע"ב) מדה כנגד

מדה, אבל אינו שכר בעצם, וזהבן.